

vil blive nedsat et bredt sammensat udvalg, der vil vurdere retssikkerheden i den bestående ordning, og som også vil gøre sig overvejelser over netop forholdet mellem den udøvende og den dømmende magt. Udvalget vil blive bredt sammensat, og det siger sig selv, at de betænkeligheder, jeg selv i årenes løb har rejst, naturligvis vil blive tilgodeset i det udvalg, der vil blive nedsat snarest.

Når udvalgsarbejdet er afsluttet, vil jeg vende tilbage og drøfte udvalgets betragtninger og konklusioner med Folketingets partier i Integrationsudvalget. Men jeg vil også godt understrege, at det altså nu er vigtigt, at udvalget får fred til sit arbejde, og jeg er derfor i dag ikke på nogen måde sindet til at begive mig ud i gætterier om, hvilke indstillinger udvalget vil komme med, for så var det pjat med det udvalg.

Kl. 10:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til integrationsministeren. Så er det justitsministeren for besvarelse.

Kl. 10:10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som det fremgik af integrationsministerens indlæg, bygger reglerne om administrativ udvisning af udlændinge, der er til fare for statens sikkerhed, på et lands fundamentale interesser i at kunne beskytte befolkningen mod terrorhandlinger og andre fjendtlige anslag indefra. Det, vi taler om i dag, er med andre ord et lands helt legitime interesse i at sikre, at en udlænding, som vil landet det ondt, kan udvises. Det er derfor, at det – som integrationsministeren udtrykte det – lige siden Kain og Abel har været muligt administrativt at udvise udlændinge af hensyn til statens sikkerhed. Og det er derfor, at de lande, vi normalt sammenligner os med, også har regler om administrativ udvisning af udlændinge, der udgør en sikkerhedsfare.

Som Udlændingeudvalget udtrykte det i den betænkning fra 1982, der ligger til grund for udlændingeloven, må en sådan regel anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger, bl.a. til imødegåelse af international terroristvirksomhed. Det var en meget fremsynet udtalelse, som Udlændingeudvalget kom med dengang – desværre. For her 25 år efter må vi jo konstatere, at forebyggelse af terrorhandlinger og dermed beskyttelsen af befolkningens sikkerhed er gået hen og blevet en af vores tids største sikkerhedspolitiske udfordringer. Og når vi taler om beskyttelse af statens sikkerhed, er det desværre ikke bare en hypotetisk

eller abstrakt sikkerhedstrussel, man blot kan forholde sig filosofisk til. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi under debatten i dag holder in mente, at der er en reel trussel, vi som ansvarlige politikere bliver nødt til at forholde os til. For det er desværre en meget konkret kendsgerning, at der opholder sig udlændinge her i landet, som har både viljen og evnen til at skade det land, der har taget imod dem og givet dem opholdstilladelse.

Men terrortruslen må selvfølgelig ikke betyde, at vi går på kompromis med fundamentale retssikkerhedsprincipper og menneskerettighederne. Under Folketingets behandling af antiterrorpakken i 2002 var retssikkerheden da også det centrale tema – det gjaldt også med hensyn til reglerne om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Bladrer man i de mange folketingsspørgsmål, der blev stillet om udlændingeloven, ser man, at hovedparten faktisk kredser om de retssikkerhedsmæssige aspekter af de regler, som vi taler om i dag, og som jo vel at mærke blev vedtaget her i salen med et meget bredt flertal. Det er netop de retssikkerhedsmæssige hensyn, der er baggrunden for, at den nuværende ordning sikrer, at udvisning på grund af statens sikkerhed kun er mulig, hvis to parlamentarisk ansvarlige ministre, justitsministeren og integrationsministeren, begge vurderer, at den pågældende må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Og som integrationsministeren redegjorde for, er der jo i øvrigt ikke – modsat det, man ellers kunne få indtryk af af medieomtalen – gjort nogen indskrænkninger på det her område i den almindelige adgang til domstolskontrol efter grundlovens § 63.

De seneste måneders presseomtale kunne give det indtryk, at de her regler fungerer som en slags blankocheck for PET til få udvist udlændinge, som PET på et tvivlsomt grundlag og under tykt røgslør stempler som en fare for statens sikkerhed. Jeg vil gerne benytte lejligheden til meget kraftigt at afvise et sådant billede. Reglerne om administrativ udvisning bruges med den allerstørste tilbageholdenhed og kun, når både PET, justitsministeren og integrationsministeren vurderer, at statens sikkerhed er i fare. Og som det også blev fremhævet i bemærkningerne til antiterrorpakken fra 2002, skal der være tale om en konkret og kvalificeret fare, for at en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed.